

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Direcția Generală Regională
 a Finanțelor Publice - Timișoara

**Agenția Națională de
 Administrare Fiscală
 Direcția Generală Regională a
 Finanțelor Publice - Timișoara
 Serviciul Soluționare Contestatii**

str. Gheorghe Lazăr nr. 9 B
300081, Timișoara
Tel : +0256 4994
Fax: +0256 4992
e-mail : info.adm@dgfptm.ro

D E C I Z I E nr. 2792/932/11.11.2014

privind soluționarea contestației formulate de SC SRL cu domiciliul
fiscal în

Serviciul Soluționare Contestatii a fost sesizat de AJFP Timis – Activitatea de Inspectie Fiscala prin adresa nr.inregistrata la DGRFP Timisoara sub nr.cu privire la contestatia formulata de SC SRL.

SC SRL are domiciliul fiscal în, nr. de înregistrare ONR J35/46/1999.

Contestatia s-a formulat împotriva măsurilor înscrise în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscala nr., este autentificata cu confirmare de primire prin semnatura și stampila reprezentantului legal pentru care s-a depus împuternicirea avocatului în original.

Contestatia a fost formulata în termenul legal prevazut la art. 207 alin. (1) din OG nr. 92/2003 republicata, titlul IX, în raport de comunicarea Deciziei de impunere și de data înregistrării contestației la DGRFP Timisoara.

Din analiza dosarului contestației se constata ca au fost întrunite condițiile prevazute de art. 205 și art. 206 din OG nr. 92/2003 republicata, titlul IX privind soluționarea contestațiilor formulate împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice; DGRFP Timisoara prin Serviciul soluționare contestații este competenta sa soluționeze pe fond contestația.

I. Contestatia este formulata împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscala nr. emisa în baza Raportului de inspectie fiscala nr. și solicita anularea partiala a acesteia ca fiind netemeinica și nelegala, având în vedere următoarele MOTIVE:

Petenta a formulat contestatie doar pentru suma delei, reprezentand TVA aferenta facturilor de inchirieri auto, pentru care, in viziunea organului emitent al Deciziei nr., utilizarea nu a fost in folosul operatiunilor taxabile ale societatii.

SC SRL precizeaza ca, in perioada suspusa controlului, societatea detinea in proprietate la inceput 6 autoturisme, iar ulterior datei de, doar 5 autoturisme (unul dintre ele fiind implicat intr-un accident si devenind inutilizabil). Toate aceste autovehicule au fost destinate efectuarii activitatilor taxabile ale societatii. Astfel, acestea au fost folosite de manager, inginer agronom, salariati in vederea transportului in camp precum si pentru transportul de bunuri in vederea realizarii activitatii societatii, asa cum rezulta din Anexa 3 la contestatie.

Insa, prin Decizia atacata, DGRFP Timisoara a respins rambursarea TVA aferenta cheltuielilor cu autovehiculele inchiriate de catre societate, apreciind in mod eronat ca aceasta cheltuiala ar fi nedeductibila.

Petenta mentioneaza ca, asa cum a fost constatat si prin Raportul de inspectie fiscala intocmit in urma controlului fiscal asupra activitatii societatii, SC SRL desfasoara o activitate vasta, in raza a 3 judete (Arad, Timis si Caras - Severin). Societatea exploateaza si presteaza servicii agricole pe raza celor 3 judete, iar parcul auto propriu era insuficient pentru realizarea activitatii curente a societatii si, implicit, desfasurarea activitatilor taxabile (cu atat mai mult cu cat unul dintre autovehiculele a devenit inutilizabil ca urmare a unui accident.)

In conditiile in care organul de control fiscal a avut la dispozitie aceleasi instrumente, documente si criterii pentru a verifica modul de utilizare atat pentru autovehiculele proprii cat si pentru cele inchiriate, decizia de a declara nedeductibile cheltuielile privind autoturismele inchiriate si de a respinge cererea de rambursare TVA aferenta acestor cheltuieli, tratand in mod diferit cheltuielile in raport cu existenta sau inexistenta dreptului de proprietate asupra bunului care genereaza cheltuiala, apare a fi arbitrara si abuziva, atata timp cat toate autovehiculele, atat cele aflate in proprietate cat si cele inchiriate servesc aceluiasi scop, respectiv utilizarea lor in folosul operatiunilor taxabile ale societatii.

Pentru serviciile de inchiriere a autovehiculelor de care a beneficiat societatea, s-au emis de catre furnizorul SCSRL, un numar de de facturi aferente perioade supuse controlului:

(Anexele 4-32), pentru suma totala delei. TVA aferenta acestor facturi este in cuantum delei, respectiv suma partiala din totalul de 12.503 lei respinsa la rambursare de DGRFP Timisoara.

Petenta mentioneaza ca autovehiculele inchiriate au fost utilizate in folosul operatiunilor taxabile ale societatii. Astfel, unul dintre autovehicule a fost utilizat de catre inginerul agronom al societatii care utiliza anterior autovehiculul devenit

inutilizabil ca urmare a accidentului in care a fost implicat; alte autovehicule inchiriate au fost utilizate pentru transportul in interesul desfasurarii activitatii SC SRL de catre administrator si manager; alt autovehicul a fost inchiriat in scopul desfasurarii activitatii inginerului geodez care se deplasa frecvent in teren in vederea masurarii terenurilor exploatate de societate, identificarea parcelelor in vederea cultivarii acestora si deplasare la diverse institutii; de asemenea, societatea a decis inchirierea unui autovehicul in vederea desfasurarii activitatii agentului imobiliar al SC SRL, care este responsabil pentru incheierea contractelor de arendare pentru terenurile detinute de societate pe raza celor 3 judete si inregistrarea documentelor aferente la autoritatile locale, asa cum reiese din Anexa 34.

Tinand cont ca activitatea societatii este complexa, iar desfasurarea acesteia presupune utilizarea unui numar mai mare de autovehicule decat cele detinute in proprietate de societate, precum si imprejurarea ca pentru desfasurarea activitatii unor angajati nu este nevoie permanenta, ci doar temporara, de utilizarea unui autovehicul, inchirierea autovehiculelor care sa satisfaca nevoile in desfasurarea activitatii SC SRL este pe deplin justificata. A considera ca doar cheltuielile generate de autovehiculele detinute in proprietate genereaza cheltuieli deductibile justificate de utilizarea lor in folosul operatiunilor taxabile, este lipsit de temei. Asa cum rezulta din cele expuse mai sus, atat autovehiculele detinute in proprietate cat si cele inchiriate au servit aceluiasi scop, respectiv desfasurarii operatiunilor taxabile ale societatii. Respingerea acestor sume de la rambursare contravine prevederilor art. 145 alin. (2) punctul a) din Codul fiscal: „Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca aceste sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile”.

Singura conditie aplicabila societatii in vederea exercitarii dreptului de deducere este cea prevazuta de art. 146 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal: „pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau de catre o persoana impozabila, sa detina o factura emisa in conformitate cu prevederile art. 155, precum si dovada platii in cazul achizitiilor efectuate de catre persoanele impozabile care aplica sistemul TVA la incasare, respectiv de catre persoanele impozabile care achizitioneaza bunuri/servicii de la persoane impozabile in perioada in care aplica sistemul TVA la incasare”. In conditiile in care nici prin Decizia nr. F-TM 522 si nici prin RIF nr. 470 nu au fost invocat alt motiv pentru care rambursarea TVA a fost respinsa, in afara celui care priveste utilizarea autovehiculelor in folosul operatiunilor taxabile, petenta considera ca orice alte conditii prevazute de legislatia in vigoare au fost indeplinite.

Asa cum se poate observa, din textele legale mai sus mentionate nu rezulta vreun criteriu de diferentiere intre cheltuielile generate de bunurile aflate in patrimoniul societatii si cele inchiriate, atata timp cat ambele sunt destinate

utilizării în folosul operațiunilor taxabile. Astfel, nu există temei legal pentru respingerea de la rambursare a sumei delei reprezentând TVA aferentă facturilor fiscale de închirieri auto.

Pe cale de consecință, petenta solicită anularea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoanele juridice, în ceea ce privește respingerea de la rambursare a sumei delei, reprezentând TVA aferentă facturilor fiscale privind închirierile autovehiculelor.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr., organele de inspectie fiscală din cadrul DGRFP Timisoara - Activitatea de Inspectie Fiscală au respins la rambursare TVA în suma de 12.503 lei, suma contestată fiind delei.

Organele de inspectie fiscală au precizat că SC SRL a dedus TVA în suma delei din închirieri auto. În acest sens, au menționat că societatea a deținut 4 mijloace de transport (autoturisme și mașini de teren), proprii - anexa de lucru, iar angajații în funcții de conducere au fost: 1 manager general, un administrator și 2 secretari economici.

Organele de inspectie fiscală au verificat dacă, în perioada în care au fost închiriate aceste autoturisme, mijloacele de transport deținute de agentul economic verificat au suportat reparații, au fost luate în service auto pentru perioadele în care s-au efectuat aceste închirieri, fapt care, din fișele de parcurs prezentate de societatea verificată, nu s-a adevărit.

Organele de inspectie fiscală au apreciat că mijloacele de transport ale societății puteau fi utilizate fără ca societatea verificată să fie nevoită să închirieze alte mijloace de transport. Mijloacele de transport au fost instrainate (vândute) în luna noiembrie 2013 către SCSRL, fapt pentru care organele de inspectie fiscală pentru perioada de după noiembrie 2013 nu au mai considerat nedeductibile fiscal aceste cheltuieli privind închirierile auto.

În susținerea celor arătate, organele de inspectie fiscală au menționat prevederile art. 145 (2) litera a) și b) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și punctul 48 din H.G.44/2004 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în perioada verificată, invocate de către contestatoare și de către organele fiscale, serviciul investit cu soluționarea contestației reține că DGRFP Timisoara este competentă să soluționeze contestația depusă de SC SRL împotriva TVA în suma delei stabilită ca nedeductibilă prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr.

nr. atasata la contestatie („Situatia inchirierilor de masini”), petenta a precizat ca tot dl.a beneficiat de inchirierea unei masini conform facturilor fiscale nr.in suma totala de lei, din care TVA lei, reprezentand inchiriere autoturism, si nr. in suma totala de lei, din care TVA lei, reprezentand inchiriere autoturism. Perioada aferenta celor doua facturi fiscale este anterioara accidentului la care petenta face referire si pentru care nu a prezentat niciun document.

In „Situatia inchirierilor de masini” (Anexa nr. la contestatie), petenta justifica inchirierea unei masini pentru dl. Kelk Erik Hermansen, aceiasi persoana regasindu-se si in Anexa nr. 3 la contestatie care prezinta situatia persoanelor care utilizeaza masinile aflate in proprietate (facturile fiscale nr. Conform „Situatiei inchirierilor de masini” si facturilor fiscale anexate, petenta a inchiriat pentru celelalte persoane inscrise in anexa urmatoarele marci de masini:, masini care prin natura lor nu sunt destinate pentru activitatea de teren.

Referitor la argumentul societatii ca a inchiriat masini pentru deplasarea administratorilor si a unor salariati, nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat nu a prezentat documente justificative in acest sens, respectiv ordine de deplasare, foi de parcurs, etc., iar documentele prezentate (anexe intocmite de petenta) sunt contradictorii in sensul ca aceleasi persoane au beneficiat de masinile aflate in proprietate si de masinile inchiriate. Astfel, se poate concluziona ca in mod corect organele de inspectie fiscala au constatat ca mijloacele de transport ale societatii (6 masini) au fost suficiente pentru desfasurarea activitatii, nejustificandu-se inchirierea altor masini.

In drept, potrivit art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile; [...].”

„Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) (...).”

Prin urmare, conform dispozitiilor legale precizate, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca sunt indeplinite **doua conditii cumulative**, si anume: **achizitiile sunt destinate utilizarii infolosul propriilor operatiuni taxabile** si

au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

Asa cum s-a stabilit si prin jurisprudenta comunitara in materie de TVA, exercitarea dreptului de deducere de catre persoanele impozabile nu trebuie confundata cu justificarea exercitarii acestui drept in cadrul controalelor fiscale ulterioare, organele fiscale avand dreptul de a solicita persoanelor impozabile dovezi obiective care sa demonstreze ca bunurile achizitionate/serviciile prestate sunt destinate utilizarii in folosul propriilor operatiuni impozabile care-i dau dreptul la deducere. Ca atare, simpla prezentare a unor documente nu poate asigura exercitarea netulburata a dreptului de deducere de catre contribuabili.

In conditiile in care fondul cauzei dedus judecatii il reprezinta exercitarea dreptului de deducere asa cum este el reglementat atat in cadrul Uniunii Europene, cat si la nivel national, petenta nu se poate prevala de faptul ca a inregistrat in evidentele sale contabile inchirierea masinilor, atata vreme cat nu detine inscrisuri de natura mijloacelor de proba reglementate de Codul de procedura fiscala care sa faca dovada deplasarilor efectuate cu aceste masini, cu consecinta exercitarii dreptului de deducere a TVA aferenta inchirierii acestor masini.

Din jurisprudenta constanta a Curtii de Justitie a Uniunii Europene rezulta ca dreptul de deducere a TVA constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA-ului instituit prin legislatia Uniunii, dar doar in situatia in care se constata ca respecta regula achizitionarii bunurilor/prestarii serviciilor in folosul operatiunilor taxabile, reguli care in acest caz nu au fost indeplinite, astfel ca nu se poate vorbi despre vreo limitare a dreptului de deducere a TVA in conditiile in care petenta se afla in situatia de a nu putea face dovada ca inchirierea acestor masini a fost realizata in folosul operatiunilor sale taxabile.

Potrivit art. 64 si 65 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Art. 64

Forta probanta a documentelor justificative si evidentelor contabile

Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. In cazul in care exista si alte acte doveditoare, acestea vor fi luate in considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei in dovedirea situatiei de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal” contestatoarea avea obligatia sa aduca probe in sustinerea cererii sale, iar art. 206 alin. (1) lit. c) si d) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, referitor la forma si continutul contestatiei se precizeaza:

„(1) *Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde: (...)*

d) dovezile pe care se intemeiaza”, se retine ca societatea nu depune documente din care sa rezulte sustinerea ca serviciile au fost utilizate pentru operatiunile sale taxabile.

Avand in vedere ca, din documentele existente la dosarul cauzei, rezulta ca serviciile de inchiriere masini de care a beneficiat societatea nu au fost utilizate in interesul desfasurarii activitatii societatii si intrucat argumentele aduse de contestatoare nu sunt de natura sa inlature constatările organelor de control, se va respinge contestatia ca neintemeiata si nesustinuta cu documente pentru TVA in suma delei.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei, in temeiul art. 207 alin. (1) si art. 216 alin. (1) din OG nr. 92/2003, republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr., se

D E C I D E :

- respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC SRL pentru TVA in suma delei.

- prezenta decizie se comunica la :

- SC SRL;

-.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timis in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL